

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 191
din 31.03.2009**

Dosar nr.: nr. 802/2008

Petiția nr.: nr. 13903 din data 29.10.2008

Petent: F. G.

Reclamat: Agenția de Presă Mediafax

Obiect: comentarii cu caracter antisemit, publicate pe site-ul Agenției de Presă „Mediafax”

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. F. G., cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Agenția de Presă Mediafax, cu sediul în București, str. Tudor Arghezi, nr.3B, sector 2

II. Obiectul sesizării

Petentul, de naționalitate evreiască, solicită constatarea existenței unor fapte de discriminare prin publicarea pe site-ul agenției de știri Mediafax (www.mediafax.ro) a unor comentarii antisemite.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul arată că în ediția online a Agenției de Presă „Mediafax” (www.mediafax.ro), nerespectându-se legislația în vigoare, se publică comentarii antisemite. Petentul este nemulțumit că aceste comentarii au reapărut deși, inițial, în urma demersurilor făcute de acesta, mesajele asemănătoare postate fuseseră îndepărtate.

IV. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa înregistrată cu nr.15554 din 04.12.2008 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată cu nr.15553 din 04.12.2008 a fost citată Agenția de Presă Mediafax, prin reprezentant.

Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.01.2008. La termen s-a prezentat reprezentantul Agenției de Presă „Mediafax”.

Potentul a comunicat punctul său de vedere în scris prin adresa înregistrată cu nr. 187 din 07.01.2009.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

Prin adresa nr. 13903 din data de 29.10.2008, petentul arată că în ediția online a Agenției de Presă „Mediafax” (www.mediafax.ro) la articolul intitulat „Elie Wiesel: Discursurile lui Ahmadinejad, dovadă că lumea nu a învățat nimic din Holocaust” se publică comentarii antisemite.

Potentul semnalează că astfel de afirmații au mai fost făcute în ediția online a Agenției de Presă „Mediafax”.

Potentul consideră regretabil faptul că unele opinii publicate în media online pun etichete pe criterii de naționalitate (ungur, nazist, evrei, jidani), generând false conflicte.

Potentul consideră acest fapt ca reprezentând discriminare pe criteriu de naționalitate și solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să ia măsurile ce se impun în temeiul prevederilor art. 2 alin.5 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

În susținerea afirmațiilor sale petentul prezintă, pentru edificare, câteva comentarii ale unor cititori ai site-ului: *“Ahmadinejad este doar un actor care se distrează și vrea să arate lumii cât de mare este dușmănia evreiască împotriva altor state. Xenofobia evreiască e, probabil, mai mare ca cea românească. După holocaust evreii au devenit mai buni mai valoroși decât erau înainte tovarășe Wiesel ?”; „Pe jidani îi interesează doar de ei. Li s-a cam urcat la cap fabulațiile cu poporul ales. Ahmadinejad are dreptate. S-a referit la sioniști. Pe 10 noiembrie 1975, Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite a condamnat în plen sionismul drept o ideologie rasistă”; “Dar de faptul că hoardele de jidani ne-au băgat comunismul pe gât și au fost torționarii acestui popor contribuind decisiv la aruncarea lui în afara istoriei și umanității nu spune nimic domnul nobel Wiesel, nu ?”; “Clămpăii penibili din presă, aplaudacii sistemului criminal iudeo-mason fac ce știu mai bine: temenele satanei; cine are curaj, încă poate să acceseze*

bloguri interesante despre implicarea sri-ului jidovesc în această inutilă și scârboasă afacere"; „Dar evreii ce crezi că fac deșteptule? Sunt mai răi ca naziștii. Dacă ai urmărit mai bine care le sunt și le-au fost ocupațiile ai descoperi că ei sunt adevărații criminali”, „Mare greșală au făcut nemții cu evreii, în locul lor erau mai bine actualii politicieni români și vă asigur că ne era mult mai bine! Totuși putem trimite o delegație la Berlin, după planuri; amplasamentul ar fi ideal în Deltă, ce ziceți?”, etc.

Petentul se simte profund jignit, prejudiciat și chiar amenințat de prezența unor asemenea comentarii publice pe site-ul unei importante agenții de știri din România, considerând că și cetățenii de naționalitate română ar trebui să fie revoltați și să-și exprime protestul pe toate căile posibile.

Cazul agenției Mediafax nu este singular, susține petentul, astfel de răbufniri govine fiind regăsite în publicații, pe pagini de internet, în emisiuni de radio și TV din România. Petentul solicită autorităților competente prin adresa nr.187 din 07.01.2009, să aplice legea și să ia toate măsurile necesare în vederea limitării acestei manifestări.

Sustinerile Agenției de Presă Mediafax, prin reprezentant

Prin adresa nr.259 din 08.01.2009 Agenția de Presă Mediafax, prin reprezentant dl. Irinel Bucur, Business Unit Manager Mediafax.ro, își exprimă regretul că aceste comentarii exprimate de cititori au apărut pe site. Agenția de Presă Mediafax încurajează libertatea de exprimare și dreptul la opinie, se disociază de orice mesaj cu caracter rasist, xenofob, antisemit, calomniator, insultător, defăimător sau obscen postat de utilizatori pe www.mediafax.ro în categoria de comentarii. Acest lucru este precizat explicit în secțiunea “Termeni și condiții” a site-ului (“Mediafax nu își asumă responsabilitatea pentru materialele postate de alte persoane decât cele care au un contract semnat cu instituția. Se disociază de mesajele cu caracter rasist xenofob, antisemit, calomniator, insultător, defăimător obscen sau indecent publicate pe site de utilizatori în secțiunea comentarii”).

Agenția de Presă Mediafax consideră că principiul pe care îl aplică în cazul comentariilor găzduite este cel al moderării post-publicare, de-a lungul timpului moderând sute de comentarii cu caracter indecent, defăimător sau discriminator de îndată ce au fost identificate. Agenția de Presă Mediafax susține că în această privință se confruntă cu aceeași situație ca și alte site-uri media românești sau străine, aplicând în același timp aceleași reguli ca și acestea. Astfel, în virtutea subiectului lor, anumite știri generează imediat sau la un interval mai mare de timp un volum mare de comentarii, inclusiv cu potențial discriminator, dar acestea sunt moderate post-publicare.

De asemenea, Agenția de Presă Mediafax susține că pe site-ul www.mediafax.ro este implementat un filtru automat de cuvinte, care împiedică afișarea unor cuvinte cu caracter injurios, însă unele persoane folosesc diferite metode pentru a evita filtrele introduse.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, față de obiectul petiției dedus soluționării, Colegiul Director ia act că acesta vizează afirmațiile cu caracter antisemit publicate în ediția online a Agenției de Presă „Mediafax”.

În drept, Colegiul Director reține că în cazul de față ne raportăm la libertatea de exprimare și corelativ la dreptul de a nu fi supus discriminării. Dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă, având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratatamentul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratatând pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa.

Pe de altă parte, dreptul la libertatea de exprimare este garantat în Constituția României, care prevede în art. 30 alin. (1) și (6) că *“(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. Însă libertatea de exprimare, din perspectiva alin.1 al art. 30 trebuie coroborată cu alin.2 din art. 30 care prevede în mod expres că „(2) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”*

În aceeași argumentație trebuie subliniat faptul că **Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice - ratificat de România la 9.XII.1974** -- prevede în art. 19 paragraful 3. că *“exercitarea drepturilor prevăzute la paragraful 2 al prezentului articol (dreptul la libertatea de exprimare) comportă îndatoriri și răspunderi speciale. În consecință, ea poate fi supusă anumitor limitări care trebuie însă stabilite în mod expres prin lege și care sunt necesare: a) respectării drepturilor sau reputației altora; b) apărării securității naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”*.

Astfel, se poate concluziona faptul că dreptul la liberă exprimare nu este un drept absolut și că exercitarea lui trebuie realizată în anumite condiții, de altfel stabilite în considerare și pentru protejarea demnității persoanei.

În cadrul sistemului instituțional regional de protecție a drepturilor omului, **Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: *“orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare”* însă precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: *“exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.”*

Într-o formulă sintetică, **Curtea Europeană a Drepturilor Omului** a decis că numai prin respectarea „îndatoririlor și responsabilităților” ce-i revin, presa își îndeplinește funcția esențială într-o societate democratică, fără a depăși anumite limite, mai ales în privința reputației și drepturilor altor persoane, având misiunea de a comunica informații de interes public, în înțelesul dat acestei noțiuni în jursprudența sa.

(vezi CEDH, 6 februarie 2001, Tammer c. Estonia, Recueil 2001-I, para.62, Corneliu Bărsan, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Comentariu pe articole, Vol.I Drepturi și Libertăți, Ed. All Beck, 2005)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că "libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirii personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență (de opinia publică) ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.” (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

Subiectul de interes public a fost definit în jurisprudența de contencios european drept orice „chestiune care afectează viața comunității” (CEDO, cauza Lingens vs. Austria). Interesul public nu se rezumă la chestiunile politice, ci le include și pe cele sociale sau de alt gen care privesc comunitatea. „Nu există nici un precedent juridic pentru a distinge...între discuția politică și discuția asupra altor subiecte de interes public” (Decizia CEDO, cauza Thorgeirson vs. Islanda). „...A lipsi publicul de informații asupra funcționării serviciilor publice înseamnă a ignora un drept fundamental într-o democrație.” (Decizia CEDO, cauza Observer și Guardian vs. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura bună funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discuții a chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra. În acest sens, atunci când este pusă în discuție libertatea discursului „politic” înțeles în sensul cel mai larg, marja de apreciere a autorităților este foarte redusă.

În reținerea acestei marje de apreciere a autorităților cu privire la libertatea de exprimare sunt luate în considerare și elemente legate de calitatea specifică pe care o poate avea autorul discursului (ziarist, politician membru al opoziției, funcționar public etc) sau persoană lezată (politician, funcționar public, magistrat, persoană privată etc.), precum și mijlocul prin care a fost difuzat mesajul (presa scrisă, televiziune, radio etc.). Astfel, în cazul autorului care este ziarist sau politician - membru al opoziției și care își exprimă ideile și opiniile cu privire la aspecte politice, politicieni, funcționari publici, etc, marja de apreciere este restrânsă, iar protecția libertății de exprimare este maximă. În cazul autorului funcționar public sau persoană privată, care își exprimă opinia sau ideile cu privire la aspecte ce privesc o altă persoană privată, marja de apreciere este întinsă și protecția libertății de exprimare este restrânsă.

Raportându-ne la aspectele care fac obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director constată că acestea vizează conținutul unor afirmații postate pe forumuri de discuții, la adresa www.mediafax.ro. În acest sens, Colegiul observă că afirmațiile care

sunt supuse analizei aparțin în fapt unor persoane care postează propriile observații cu privire la știrile postate pe site-ul www.mediafax.ro.

În speță, petentul indică Agenția de Presă „Mediafax”, administrator al site-ului, ca fiind răspunzător de afirmațiile cu caracter antisemit. Din acest punct de vedere se impune observația că afirmațiile care fac obiectul plângerii deduse soluționării nu aparțin Agenției de Presă „Mediafax”, ci persoanelor care au postat comentarii în nume propriu, pe forumul de discuții disponibil la adresa www.mediafax.ro.

Din acest punct de vedere, Colegiul observă că afirmațiile în speță, reprezentând comentariile și observațiile personale ale cititorilor, sunt postate pe forumul de discuții ca reacție la subiectele prezentate în articolele de presă publicate.

În prezenta cauză sunt puse în discuție opiniile unor persoane private, care vizează aspecte corelative subiectelor relatate în presa scrisă prin intermediul unor articole publicate în ediția online a Agenției de Presă Mediafax.

Astfel cum a stabilit și Curtea Europeană în jurisprudența sa, în cazul autorului, persoană privată care își exprimă opinia sau ideile cu privire la aspecte ce privesc o altă persoană privată sau alte chestiuni de interes public, marja de apreciere este întinsă și protecția libertății de exprimare este restrânsă spre deosebire de cazul autorului care este ziarist sau politician, membru al opoziției și care își exprimă ideile și opiniile cu privire la aspecte politice, politicieni, funcționari publici etc, unde marja de apreciere este restrânsă iar protecția libertății de exprimare este maximă.

Site-ul www.mediafax.ro a postat observațiile cititorilor, fără a selecta și elimina mesajele antisemite. Din acest punct de vedere, coroborând aspectele reținute mai sus, Colegiul Director consideră că se întrunesc elementele discriminării astfel cum este prevăzută în art. 2 alin. 5 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Potrivit art. 2 alin. 5 *“Constituie hărțuire orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duc la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”*.

Hărțuirea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

Dincolo de premisele liberei discuții a unor chestiuni de interes public, dreptul la libertatea de exprimare nu poate fi disociat în mod absolut de anumite responsabilități. Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice prevede în art. 19 paragraful 3. că *“exercitarea drepturilor prevăzute la paragraful 2 al prezentului articol (dreptul la libertatea de exprimare) comportă îndatoriri și răspunderi speciale. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare”, însă precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și*

libertatea de a primi sau de a comunica informații) ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru protecția reputației sau a drepturilor altora.”

În același sens, **Constituția României** prevede în art. 30 alin. (1) și (6) că “(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile”. Însă libertatea de exprimare, din perspectiva alin.1 al art. 30 trebuie coroborată cu alin.2 din art. 30 care prevede în mod expres că „(2) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”

Însă raportat la obiectul plângerii, Colegiul Director este de opinie că faptele imputate, în speță comentariile postate pe site, nu aparțin Agenției de Presă Mediafax, ci a vizitatorilor site-ului. Or, Colegiul director este în imposibilitate de a identifica persoana care a săvârșit fapta, devreme ce postările pe internet sunt în fapt anonime, fiind asumate printr-un pseudonim, care nu poate duce sub aspect tehnic decât la identificarea eventuală a unui utilizator generic de calculator.

Desigur, Colegiul Director este de opinie că presa scrisă nu poate fi exonerată de responsabilitate decât în anumite condiții. Astfel cum a statuat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, disocierea ziaristului în prezentarea unor opinii sau idei rasiste, spre exemplu, este de natură a justifica protecția libertății sale de exprimare și de transmitere a unor informații, nu și în ceea ce privește autorii ideilor sau opiniilor rasiste. (vezi decizia Curții Europene în cazul *Jersild v. Danemarca*, în cazul *Glimmerveen și Hagenbeek v. Olanda*, în cazul *Kunen v. Germania* etc). Însă responsabilitatea trebuie raportată și la mijloacele tehnice puse la dispoziția publicului larg prin intermediul forumurilor de discuții, ce permit postarea comentariilor, în esență prin asigurarea exprimării ideilor, opiniilor, gândurilor etc. Astfel, prin asigurarea cadrului tehnic și informatic de liberă exprimare prin observații, comentarii sau reacții la subiectele prezentate în presa scrisă, un cotidian ce publică și ediție online, ar trebui să asigure și mijloacele tehnice raportat la îndatoririle și responsabilitățile speciale ce derivă din libertatea de exprimare, de natură a preveni abuzurile de limbaj ce pot prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și dreptul la propria imagine.

Din acest punct de vedere, Colegiul director ia act de faptul că Agenția de Presă „Mediafax” dispune de un sistem electronic de filtrare automată a termenilor sau sintagmelor cu conținut injurios, ofensator sau trivial.

De asemenea, Colegiul ia act ca administratorul site-ului online a făcut publice reguli de comunicare pe forumurile puse la dispoziție de www.mediafax.ro, iar nerespectarea acestora au ca efect ștergerea sau modificarea mesajelor.

De asemeni, în secțiunea site-ului denumită “Termeni și condiții” sunt menționate următoarele: „Mediafax nu își asumă responsabilitatea pentru materialele postate pe acest site de alte persoane decât cele care au un contract semnat cu instituția. Ne disociem de mesajele cu caracter rasist, xenofob, antisemit, calomniator, insultător, defăimător, obscen sau indecent publicate pe site de utilizatori în secțiunea de comentarii” (potrivit adresei nr.259 /08.01.2009 transmisă de Agenția Mediafax).

Totodată, din adresa mai sus menționată, reiese că, aspectele sesizate de petent au fost eliminate din momentul în care Agenția Mediafax a avut cunoștință de ele.

libertatea de a primi sau de a comunica informații) ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru protecția reputației sau a drepturilor altora.”

În același sens, **Constituția României** prevede în art. 30 alin. (1) și (6) că “(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile”. Însă libertatea de exprimare, din perspectiva alin.1 al art. 30 trebuie coroborată cu alin.2 din art. 30 care prevede în mod expres că „(2) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”

Însă raportat la obiectul plângerii, Colegiul Director este de opinie că faptele imputate, în speță comentariile postate pe site, nu aparțin Agenției de Presă Mediafax, ci a vizitatorilor site-ului. Or, Colegiul director este în imposibilitate de a identifica persoana care a săvârșit fapta, devreme ce postările pe internet sunt în fapt anonime, fiind asumate printr-un pseudonim, care nu poate duce sub aspect tehnic decât la identificarea eventuală a unui utilizator generic de calculator.

Desigur, Colegiul Director este de opinie că presa scrisă nu poate fi exonerată de responsabilitate decât în anumite condiții. Astfel cum a statuat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, disocierea ziaristului în prezentarea unor opinii sau idei rasiste, spre exemplu, este de natură a justifica protecția libertății sale de exprimare și de transmitere a unor informații, nu și în ceea ce privește autorii ideilor sau opiniilor rasiste. (vezi decizia Curții Europene în cazul *Jersild v. Danemarca*, în cazul *Glimmerveen și Hagenbeek v. Olanda*, în cazul *Kunen v. Germania* etc). Însă responsabilitatea trebuie raportată și la mijloacele tehnice puse la dispoziția publicului larg prin intermediul forumurilor de discuții, ce permit postarea comentariilor, în esență prin asigurarea exprimării ideilor, opiniilor, gândurilor etc. Astfel, prin asigurarea cadrului tehnic și informatic de liberă exprimare prin observații, comentarii sau reacții la subiectele prezentate în presa scrisă, un cotidian ce publică și ediție online, ar trebui să asigure și mijloacele tehnice raportat la îndatoririle și responsabilitățile speciale ce derivă din libertatea de exprimare, de natură a preveni abuzurile de limbaj ce pot prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și dreptul la propria imagine.

Din acest punct de vedere, Colegiul director ia act de faptul că Agenția de Presă „Mediafax” dispune de un sistem electronic de filtrare automată a termenilor sau sintagmelor cu conținut injurios, ofensator sau trivial.

De asemenea, Colegiul ia act ca administratorul site-ului online a făcut publice reguli de comunicare pe forumurile puse la dispoziție de www.mediafax.ro, iar nerespectarea acestora au ca efect ștergerea sau modificarea mesajelor.

De asemeni, în secțiunea site-ului denumită “Termeni și condiții” sunt menționate următoarele: „Mediafax nu își asumă responsabilitatea pentru materialele postate pe acest site de alte persoane decât cele care au un contract semnat cu instituția. Ne disociem de mesajele cu caracter rasist, xenofob, antisemit, calomniator, insultător, defăimător, obscen sau indecent publicate pe site de utilizatori în secțiunea de comentarii” (potrivit adresei nr.259 /08.01.2009 transmisă de Agenția Mediafax).

Totodată, din adresa mai sus menționată, reiese că, aspectele sesizate de petent au fost eliminate din momentul în care Agenția Mediafax a avut cunoștință de ele.

Durata mai mare de timp este justificată de faptul că eliminarea comentariilor respective se face printr-un proces manual care poate dura mai mult în cazul comentariilor postate la știri publicate în urmă cu zile, săptămâni sau chiar luni. Partea reclamată arată faptul că ulterior și-a cerut scuze public prin intermediul unei precizări publicate la sfârșitul știrii.

Potrivit art. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, „în România, stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege. (2) Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate.” 4) Orice persoană fizică sau juridică are obligația să respecte principiile enunțate la alin. (2)”.

Luând act de faptul că „Agenția de Presă Mediafax” a dispus utilizarea mijloacelor pentru asigurarea unui regulament ce permite exercitarea dreptului la libertatea de exprimare, cât și prevenirea abuzului de limbaj, și având în vedere complexitatea acestui proces, Colegiul Director recomandă cotidianului să depună în continuare diligențele necesare pentru a asigura implementarea efectivă a acestui regulament în vederea asigurării dreptului la libertatea de exprimare corelativ dreptului de a nu fi supus discriminării.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu majoritate de voturi** (5 pentru, 2 împotriva) ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate, în parte, constituie acte de discriminare conform art. 2 alin.5, din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Recomandă cotidianului „Agenției de Presă Mediafax” să depună în continuare diligențele necesare pentru a asigura implementarea efectivă a regulamentului propriu în cadrul forumurilor, în vederea asigurării dreptului la libertatea de exprimare corelativ dreptului de a nu fi supus discriminării;

3. Clasarea dosarului;

4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

5. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

